

בבריאת האדם שכל אבריו נבראו בזמן אחד כי אז הוא התקין כאחד את כל אבריו כי זהו מש"כ 'הוא עשך ויכוננך', דהיינו שהקב"ה כוננן את האדם בשלימות בזמן אחד מאחר שנאמר גם 'עשך' וגם 'ויכוננך' (רמ"ק). (חסר זוה הוא).

עשרת הראשונים בבית הכנסת הם המרכבה לשכינה

תָּא הוּי, פִּיּוֹן דְּבֵר נָשׁ אֲשֶׁתְּלִימוֹ שִׁיפוּי, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
אֶתְתַּקֵּן לְכָל שִׁיפָא וְשִׁיפָא כְּדָקָא יָאוּת בא וראה

שמכיון שנשלמו אבריו של האדם באותו זמן נתקן הכח הרוחני השורה על כל אבר ואבר בראוי. בְּגוֹנוֹנָא דָּא, פִּיּוֹן דְּשִׁכְיִנְתָּא אֶקְדִּימַת לְבִי
כְּנִישְׁתָּא, בְּעֵיִן עֵשְׂרָה דִּישְׁתַּפְּחוֹן תַּמָּן פְּחָדָא,
וְיִשְׁתְּלִים מַה דִּישְׁתְּלִים. וּלְבַתָּר דְּאֶתְתַּקֵּן פְּלָא וכדוגמת כך

מכיון שהשכינה מקדימה לבוא לבית הכנסת לכן צריך שימצאו שם עשרה בני אדם כאחד ועי"כ יושלם מה שיושלם, דהיינו שבזה יושלמו עשר ספירות דמלכות ואח"כ נתקנים גם שאר הבחינות הפרטיות של המלכות. וּבְמָה הִיא תִּיקוֹנָא דְּכָלָא ובמה

הוא התיקון של הבחינות הפרטיות האלו. בְּמָה דְּאֵתְ אָמֹר (משלי יד) בְּרַב
עַם הִדְרַת מְלָךְ, וְעַל דָּא עֲמָא דְּאֶתְיִיאֵן לְבַתָּר בִּין, פְּלָהוּ
תִּיקוֹנָא דְּגוֹפָא אלא הוא ע"י אסיפת שאר העם בבית הכנסת כמש"כ 'ברוב עם

הדרת מלך' ולכן שאר העם שמגיעים אחרי העשרה הראשונים אז כולם הם התיקון של גוף השכינה, דהיינו שהעשרה ראשונים הם מרכבה אל שורשי העשר ספירות דמלכות ושאר

העם הם מרכבה אל הענפים הרבים שמסתעפים ממנה ומשום כך כולם מוסיפים תיקון

בשכינה (רמ"ק) •

כאשר לא הגיעו עשרה לבית הכנסת הקב"ה אומר מדוע באתי ואין איש

וְכִד אֶתְּת אֶקְדִּימַת שְׁכִינְתָּא, וּבְנֵי נָשָׂא לָא אֶתְיִיאן

בְּחֻדָּא בְּדִקָּא יְאִית אמנם כאשר באה השכינה ומקדימה לבוא אל בית

הכנסת ועשרה בני האדם לא באו ביחד כראוי. **קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא קְאָרִי,**

מְדוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ. מַאי וְאִין אִישׁ אז הקב"ה קורא ואומר

'מדוע באתי ואין איש' [רד] ומה הפירוש 'ואין איש'. **דְּלָא מְתַתְקֵנִי שְׂיִיפִי,**

וְלָא אֶשְׁתְּלִים גּוּפָא. דְּכִד גּוּפָא לָא אֶשְׁתְּלִים, אִין אִישׁ

אלא פירושו שבזה לא נתקנו האברים של השכינה ועי"כ לא נשלם גופה ע"י העשרה

ראשונים וכאשר לא נשלם הגוף בכח העשרה ראשונים אז זה נחשב כאילו אין אפילו איש

אחד. **וּבְגִין פְּדָּהּ, וְאִין אִישׁ דִּי יִקָּא** ומשום כך בדוקא כתוב 'ואין איש' כי

מאחר שכולם הם גוף אחד ומרכבה אחת אז לכן נחשב הדבר כאילו אין אפילו איש אחד.

וְתָא חַוִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּגּוּפָא אֶשְׁתְּלִים לְתַתָּא, קְדוּשָׁה

עֲלָאָה אֶתְיָא וְעָאֵל בְּהַאי גּוּפָא, וְאֶתְעַבֵּיד תַּתָּאָה,

אור הרשב"י

שנאמר: מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה.

[רד] כדאיתא בברכות דף ו' עמוד ב' אמר רבי יוחנן: בשעה שהקדוש ברוך הוא בא בבית הכנסת ולא מצא בה עשרה - מיד הוא כועס,

הלימוד היומני

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה מרגינה ז"ל

כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיִלָּא מִמֶּשׁ ובא וראה שבשעה שנשלם הגוף למטה ע"י העשרה ראשונים אז הקדושה העליונה של השכינה באה ונכנסת ושורה בעשרה הראשונים הנקראים גוף אחד אל השכינה והם נעשים למטה כדוגמת מעלה ממש. **וּכְדִיִּין, כְּלֵא בְּעֵינֵי דְלֵא יִפְתָּחוּן פּוּמָא בְּמִילֵי דְעֵלְמָא** ואז כולם צריכים שהם לא יפתחו את פיהם מלדבר בדיבורי הבלי העולם [רה]. **בְּגִין דְהָא קְיִימֵי יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלִימוֹ עֲלָאָה, וּמִתְקַדְּשֵׁי בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה, וּפְאָה חוּלְקֵי הוּן** מאחר שאלו העשרה ראשונים שמישראל הם עומדים בשלימות העליונה והם מתקדשים בקדושה העליונה ואשרי חלקם.

הבא להטהר מטהרים אותו והבא להתקדש מקדשים אותו

אִישׁ כִּי יִפְלֵא וְגו'. (במדבר ו) **מֵאִי כִי יִפְלֵא** ומש"כ 'איש כי יפליא' קשה מה הפירוש 'כי יפליא'. **דְּאֵתְפַרֵּשׁ מִשְׁאֵר בְּנֵי עֲלְמָא, לְאֵתְקַדְּשָׁא כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיִלָּא, וְלֹא שְׁתַּכְּחָא שְׁלִים** אלא פירושו מלשון הפרדה כי זה האיש הוא נפרד משאר בני העולם בכדי להתקדש בקדושה העליונה שע"כ הוא ימצא בשלימות, דהיינו שהנזיר הוא המובחר מכולם ונזירותו היא לא רק מהיין אלא גם משאר שחוק ושאר תאוות גשמיות ובוה שהנזיר מקבל על עצמו נזירות

אור הרשב"י

שלא בשעת התפלה וכמעט שאפי' בדברי מוסר ותוכחות ותשובה לא היה רוצה לדבר כדי שלא ימשך מזה איזה דיבור של חול.

[רה] ובענין זה איתא בשער הכוונות - דרושי כוונת הברכות גם ראיתי למורי ז"ל נזהר בתכלית הזהירות שלא לדבר כלל בבה"כ אף

הלימוד היומני

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה מרגינה ז"ל

ולהישמר מכל טומאה אז גידול שערו הופך למעלה ונעשה על ידו מרכבה למידת הרחמים, ומשא"כ שאר האנשים אם לא יקבלו על עצמם נזירות ויגדלו את שערותיהם ובפרט בימי בחרותו אז זה לא תיקון אלא פגם מאחר שהשער מורה על הדין (רמ"ק). **בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ אֲתִי לְאֶתְדַכְּאָהּ, מִדְּפִין לִיהּ. בַּר נָשׁ דְּבַעֵי לְאֶתְקַדְּשָׁא, מִקְדָּשִׁין לִיהּ** כי בשעה שהאדם בא להיטהר אז מטהרים אותו כי כאשר בן אדם רוצה להתקדש אז מקדשים אותו [ו]. **וּפְרָסִי עֲלִיהּ קְדָשָׁה דְּלַעֲיָלָא, קְדָשָׁה דְּאֶתְקַדְּשׁ בָּהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא** כי אז פורסים עליו את הקדושה העליונה של א"א שבה מתקדש הקב"ה שהוא ז"א, דהיינו שהנזיר נעשה מרכבה לא"א ששערותיו הם רחמים. (חסר).

בכל יום ויום הכרוז מכריז ואומר שובו בנים שובבים ותחזרו בתשובה

רְבִי אַבָּא פָּתַח לבאר את מש"כ, (תהלים קג) **לְדָוִד בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכֹל קִרְבִּי אֶת שֵׁם קְדָשׁוֹ. כַּמָּה אֵיִת לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַסְתַּפְּלָא וְלִמְנַדַּע בְּפוֹלְחָנָא דְּמֵאֲרִיהּ** והקדים רבי אבא ואמר כמה יש לבני האדם להתבונן ולדעת בכדי לעסוק בעבודת קונם, **דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא כְּרוּזָא קְאֲרִי וְאָמַר, (משלי א) עַד מָתִי**

אור הרשב"י

אתה לעצמך. בא למדוד אפרסמון, אומר לו: המתן לי עד שאמדוד עמך, כדי שנתבסס אני ואתה.

[ו] כדאיתא ביומא דף לח עמוד ב' בא לממא - פותחין לו, בא לטהר - מסייעין אותו. תנא דבי רבי ישמעאל: משל לאדם שהיה מוכר נפט ואפרסמון, בא למדוד נפט, אומר לו: מדוד

הלימוד היומי

לע"נ ר' שלמה מכלוף בן ר' גד ומלכה מרגינה ז"ל